

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce:	Historie rodu Dohalských z Dohalic v období středověku
Studijní obor:	Prezentace a ochrana kulturního dědictví
Autor/ka práce:	Jana Hamrová
Vedoucí práce:	PhDr. Zdeněk Beran, Ph.D.

Bakalářská práce (96 ns.) Jany Hamrové je plná nadšení pro historii Dohalských a kulturní dědictví spojené s tímto rodem. Nezpochybnitelné je autorčino úsilí po poctivém zpracování tématu, nicméně v některých případech se autorka ocitá na pomezí odborného žánru, vícekrát byl zápal „pro věc“ silnější než střízlivé hodnocení a poctivá interpretace. Rozsáhlému textu na některých místech chybí pregnance a striktně odborný styl. Stejně jako u nemalé části kvalifikačních prací autorka zápasí zejména s vhodnou interpretací a syntézou zjištěných faktů, z nichž je jen s nemalými obtížemi konstruován ucelenější obraz.

V úvodu působí poněkud nejasným dojmem analýza pramenů, kde jako by autorce nebylo zcela jasné, že edice jsou texty založené na dochovaných archiváliích. První kapitola podávající historický kontext vychází mj. ze skripta M. Šandery a jen skrovně propojuje dějiny rodu s „velkými“ dějinami. Přesto zůstává kladem práce shromáždění množství podkladů, snaha o zjištění dobových kontextů a doplnění historiografie o poznání nejstarších dějin rodu Dohalských z Dohalic.

K historicky zaměřeným kapitolám připojuji tyto věcné poznámky:

- s. 13–19: poněkud zmatečně a bez jasného odlišení se pletou zprávy o plebánech z Dohalic s doklady o místních vladykách,
- s. 20: zřejmě mylně užit plurál u slova list mírný,
- s. 21: jméno Prokopa Dohalského z Dohalic v zápisu landfrýdu čtyř krajů není samo o sobě svědectvím o jeho významu, ale spíše o jedinečnosti tohoto dokumentu, který podobně jako např. stížný list z roku 1415 odkryl jména jinak „neviditelných“ šlechticů,
- s. 27: jméno Bořka Dohalského se neuvádí ve Vladislavském zřízení zemském kvůli jeho kontaktům, ale vzhledem k postavení zemského sudího,
- s. 28: neopodstatněné oddělování rytířského a vladyckého stavu,
- s. 30: není třeba zveličovat účast Dohalských na protišlikovském tažení roku 1505 – byla nařízena zemská hotovost,
- s. 56: nejde o Bavora, ale o Beneše z Mokrovous.

Kladně působí autorčin důsledný přístup v kapitole zaměřené na prezentaci kulturního dědictví, který je velmi podrobný a detailní, sleduje aktuální stav a kvalifikovaně zvažuje možnosti dalšího využití. Vhodným způsobem je zde propojena paměť příslušníka rodu s historií a dochovanými památkami.

Z hlediska stylistiky lze práci vytknout některé neobratnosti, užití výrazů nepatřících do odborného textu (za všechny případy odkazují na s. 9), nevhodný patos a v několika případech i pravopisné chyby (s. 7: „Ranným dějinám“). Nevhodně a toporně působí snaha o popis v „sie“ formě („autorka bakalářské práce“).

V práci jsou také některé formální chyby: chybně je psána zkratka SokA, místy chybí kurzíva u citací z pramene, přes vyjádřené předsevzetí autorka často užívá nesprávných tvarů jmen a predikátů (s. 19: Anna z „Osvětina“, s. 23 „z Rizmberka“, s. 24 „z Vranieho“, s. 38: „z Wartemberka, „Lichtmberka“, s. 41: „Zdeňkem Kopydlanským“ atd.); Všehrdovy Knihy devatery nepatří mezi literaturu, nýbrž jsou edicí.

Shrnutí: Přes uvedené výhrady prokázala autorka schopnost zpracování odborného textu odpovídajícího úrovní bakalářské práce založené na vlastním výzkumu, a tak i přes uvedené nedostatky, práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 8. ledna 2019

.....

Zdeněk Beran